

वा० रा०

॥ २१४ ॥

पुरंदरोपि त्रस्यति ॥ ३ ॥ तवोद्वेगाच्च तत्तदुद्वेगं प्राप्य ॥ ४ ॥ वीर्येण त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रियान्वितं त्वां मानुषोजयानेति ॥ यदत्र किमिति न व्यपन्नपसे ॥ ५ ॥ ६ ॥ मानुषाणामविषये अगोचरे लंकाद्वीपरूपे देशे इत्यर्थः ॥ ७ ॥ सर्वतः समुपेतस्य जयोपेतस्य तव ॥ तेन रामेण यदभिमर्षणं प्रधर्षणमेतद्रामस्य कर्मेति न श्रद्धधामि ॥ ८ ॥ ननु प्रत्यक्षसिद्धे कथमश्रद्धेत्यरुच्यापक्षांतरमथवेति ॥ तव नाशाय प्रतिकृतां अचितनीयोपपत्तिकां मायां विधाय कृतांतोरामरूपेणागत इति मन्ये इति शेषः ॥ ९ ॥ अथ वारामरूपेण वासवेन त्वं

ननु नाम महाबाहो तव वैश्रवणानुज ॥ क्रुद्धस्य प्रमुखे स्थातुं त्रस्यत्यपि पुरंदरः ॥ ३ ॥ ऋषयश्च महांतोऽपि गंधर्वाश्च यशस्विनः ॥ ननु नाम तवोद्वेगाच्चारणाश्च दिशो गताः ॥ ४ ॥ सत्त्वं मानुषमात्रेण रामेण युधि निर्जितः ॥ न व्यपन्नपसे राजनू किमिदं राक्षसेश्वर ॥ ५ ॥ कथं त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रिया वीर्येण चान्वितं ॥ अविषत्त्वं जयान्त्वां मानुषो वनगोचरः ॥ ६ ॥ मानुषाणामविषये चरतः कामरूपिणः ॥ विनाशस्तव रामेण संयुगे नोपपद्यते ॥ ७ ॥ न चैतत्कर्म रामस्य श्रद्धधामि च मूमुखे ॥ सर्वतः समुपेतस्य तव तेनाभिमर्षणम् ॥ ८ ॥ अथ वारामरूपेण कृतांतः स्वयमागतः ॥ मायां तव विनाशाय विधाया प्रतितर्कितां ॥ ९ ॥ अथ वा वासवेन त्वं धर्षितोऽसि महाबल ॥ १० ॥ वासवस्य तु काशक्तिस्त्वां द्रष्टुमपि संयुगे ॥ महाबलं महावीर्यं देवशत्रुं महौजसं ॥ ११ ॥ व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः ॥ अनादिमध्यनिधनो महतः परमो महान् ॥ १२ ॥ तमसः परमो धाता शंखचक्रगदाधरः ॥ १३ ॥

स्येति ॥ १० ॥ महाबलत्वादिविशेषणं त्वां द्रष्टुमपि वासवस्य तु कुतः शक्तिः ॥ ११ ॥ अतो व्यक्तमित्यादि ॥ सत्यमेव मंदोदरीजानीते भगवत्कृपया ॥ महायोगी स्वाभाविकसर्वशक्तियुक्तः परमात्मा ॥ आत्मनामप्यात्मा सर्वातिर्यामीत्यर्थः ॥ य आत्मनितिष्ठन्नात्मानं मंतरोऽयमयतीति श्रुतेः ॥ सनातनः सदास्ति त्वयुक्तः ॥ अनादिमध्यनिधनः जन्मवृद्धिनाशहीनः ॥ महतः परमो महान् महतोमहीयान् ॥ १२ ॥ तमसः परमः प्रकृतेः प्रवर्तकः तपसः परम इति पाठे सर्वतः फलद इत्यर्थः ॥ धाता स्रष्टा ॥ यतो वा इमानि भूतानि जायंत इत्युक्तेः ॥ इदानीं विग्रहगुणानाह शंखेत्यादि ॥ १३ ॥

यु० का०

॥ २१४ ॥

र्षितोऽसि ॥ एतन्नोपपद्यत इत्याह ॥ वासव